

FIBICH GOETHE LIEDER

FIBICH GOETHE LIEDER

LUCIE LAUBOVÁ *soprano*, JAROSLAV ŠAROUN *piano*

ZDENĚK FIBICH 1850–1900

Zdeněk Fibich (1850–1900) se zapsal do povědomí široké hudební veřejnosti jako skladatel oper, melodramů a symfonických děl. Zájem o Fibichovy písně, umělecký druh provázející celý skladatelův profesní život, zůstává upozaděn. Avšak, Fibichovy písně na německé a české texty mají posluchačům co nabídnout, jak ostatně demonstruje nahrávka, kterou právě držíte v rukou. Náklonnost Zdeňka Fibicha ke zhudebnění poezie německých básníků je příznačná především pro skladatelovo mládí. Inklinace k písňové tvorbě pramení z Fibichova zájmu o literaturu a hudbu, jenž u něj v raných letech podnítila jeho matka. Propojení Fibichova literárního a hudebního talentu se plně rozvinulo při pobytech ve Vídni, Lipsku a Mannheimu. Studium vokálních skladeb, zastoupené zejména písněmi Roberta Schumanna, Franze Liszta a Carl Loewe nadobro probudily Fibichův zájem o německou Lied. Mezi lety 1863 a 1900 Fibich zhudebnil více než dvě stě německých a českých básní z pera Heinricha Heineho, Josepha von Eichendorfa, Adelberta von Chamissa, Jaroslava Vrchlického, Josefa V. Sládka a dalších.

In the discourse of West European art music Zdeněk Fibich (1850–1900) is generally recognised as a composer of operas, melodramas and symphonic pieces. Fibich's Lied have failed to attract the interest of the musical world, although the genre accompanies all of his creative life and is unique in that respect. Yet his songs to both German and Czech lyrics have much to offer as this recording demonstrates. The penchant of Zdeněk Fibich for setting the poetry of the German classics distinguishes the composer's youth. The inclination towards the Lied springs from both his deep interest in literature and music, which Fibich's mother nurtured at an early age. The connection of literacy and music unfolded in full while he pursued studies in Vienna, Leipzig and Mannheim. The study of vocal compositions represented by the songs of Schumann, Liszt and Loewe awakened Fibich's affection towards the German Lied. Fibich created more than two hundred German and Czech settings between the years 1863 and 1900 to poetry by Heine, Eichendorff, Chamisso, Vrchlický, Sládek and others.

Poezie německého básníka Johanna Wolfganga von Goetha (1749–1832) podnítila k tvorbě nesčetný zástup začínajících skladatelů, z nichž můžeme jmenovat Franze Schuberta, Carla Loewa a Richarda Wagnera. Není s podivem, že se stala výzvou k poměření tvůrčích sil mladému Zdeňku Fibichovi. Mezi léty 1865 a 1873 Fibich zhudebnil šestnáct jednohlasých písní, tři dueta, jednu sborovou skladbu a hudbu zamýšlenou k dramatu *Clavigo*. Z 21 zhudebnění Goetheho textů se zachovalo 11 skladeb a torzo písně *Kennst du das Land* (H. 524) upravené pro hlas s doprovodem harfy. První z deseti zachovaných jednohlasých písní, které na tomto nosiči předkládáme, *An den Mond* (H. 116), vznikla v době Fibichových letních prázdnin u rodičů v Žákách v roce 1869. Fibichova hudební studia symbolicky uzavírá první a jediný pokus o písňový cyklus inspirovaný Goetheho tzv. vzdělávacím románem (*Bildungsroman*), datovaný jen několik málo týdnů před skladatelovým příchodem do Prahy v červnu 1871. V krátkém údobí mezi 16. a 21. dubnem 1871 vzniklo devět tematicky propojených písní *Aus Wilhelm Meisters Lehrjahre* (H. 134), jež odhalují Fibichovu snahu o prokomponované a baladické vokální skladby, struktury komplikovanější než do této doby prokázal svými strofickými písněmi. • Barbora Kubečková

Poetry by the German laureate Johann Wolfgang von Goethe (1749–1832) stimulated compositional activities in countless young composers, Franz Schubert, Carl Loewe and Richard Wagner to name but a few. It is with no surprise that Fibich was also inspired by Goethe's texts. Between 1865 and 1873 he set to music sixteen solo songs, three duets, a chorus and an incidental piece to the drama Clavigo. Out of 21 settings to Goethe texts, 11 have survived with the addition of a fragmented song Kennst du das Land transcribed for voice and harp (H. 524). An den Mond (H. 116), the first preserved song to a text by Goethe was composed during Fibich's summer holidays at his parents' house in Žáky in 1869. His musical studies symbolically close with the first and only cyclical set of songs inspired by Goethe's Bildungsroman, dated only a few weeks before the composer's arrival in Prague in June 1871. In the short span between 16 and 21 April 1871, nine thematically connected solo songs Aus Wilhelm Meisters Lehrjahre (H. 134) were set to music. The compositions reveal Fibich's endeavour for through-composed and balladic settings, the formal structures more complicated in comparison to earlier strophic vocal pieces. • Written and translated by Barbora Kubečková

1 • AN DEN MOND

AN DEN MOND

Füllest wieder Busch und Tal
still mit Nebelglanz,
Lösest endlich auch einmal
meine Seele ganz;

Breitest über mein Gefild
Lindernd deinen Blick,
Wie des Freundes Auge mild
Über mein Geschick.

Jeden Nachklang fühlt
mein Herz
Froh- und trüber Zeit,
Wandle zwischen Freud'
und Schmerz
In der Einsamkeit.

TO THE MOON

Flooding with a brilliant mist
Valley, bush and tree,
You release me. Oh for once
Heart ad Soul I'm free!

Easy on the region round
Goes your wider gaze,
Like a friend's indulgent eye
Measuring my days.

Every echo from the past,
Glum or gaudy mood,
Haunts me—weighing bliss
and pain
In the solitude.

MĚSÍCI

Údolí a houští zas
třpytnou plníš mhou,
měníš v rozvlněný jas
celou duši mou;

upíráš hled léčivý
na mou drahou zem,
jako přítel, který bdí
nad mým osudem.

V srdci mém se hlásí zvuk
šťastných dnů a zlých,
kráčím cestou slasti, muk,
bez vášní a tich.

Aus Wilhelm Meister Lehrjahre

2 • LIED DER MIGNON

Heiß mich nicht reden

LIED DER MIGNON

Heiß mich nicht reden, heiß mich schweigen
Denn mein Geheimnis ist mir Pflicht;
Ich möchte dir mein ganzes Innre zeigen,
Allein das Schicksal will es nicht.

Zur rechten Zeit vertreibt der Sonne Lauf
Die finstre Nacht, und sie muß sich erhellen,
Der harte Fels schließt seinen Busen auf
Mißgönnt der Erde nicht die tiefverborgnen
Quellen.

Ein jeder sucht im Arm des Freundes Ruh,
Dort kann die Brust in Klagen sich ergießen;
Allein ein Schwur drückt mir die Lippen zu
Und nur ein Gott vermag sie aufzuschließen.

MIGNON'S SONG

Bid me not speak, let me be silent,
My secret I am bound to keep,
My inmost heart to thee I'd open,
But fate decrees I may not so.

There comes a time when sun's advacing
Dispels the dark and brings the light;
The stony cliff unfolds its bosom
And hidden streams bestows on earth.
All men find peace in friend's embrace

Each breast unloads its pain in words.
My lips by solemn oath are closed,
Only a god may unseal
them new.

PÍSEŇ MIGNON

Mých nechtěj slov, abych nemá byla,
mé tajemství mi povinností je;
své celé nitro bych ti odhalila,
však osud nedovoluje.

Čas přijde-li, vzplá úsvit plamenný,
by chmurná noc se jítěně poušmála;
a v zem se vsáknou skryté prameny,
když zatvřelá rozevře se skála.

Chce každý tajemství své tesknoty
v hruď milého druha svého vlíti,
mně přísaha však těsně svírá rty,
a jenom Bůh by znal je rozevřítí.

3 • LIED DER MIGNON

Kennst du das Land

LIED DER MIGNON

Kennst du das Land? wo die Zitronen blühn,
 Im dunkeln Laub die Gold-Orangen glühn,
 Ein sanfter Wind vom blauen Himmel weht,
 Die Myrte still und hoch der Lorbeer steht.
 Kennst du es wohl?
 Dahin! Dahin
 Mögt ich mit dir, o mein Geliebter, ziehn.

Kennst du das Haus? auf Säulen ruht sein Dach,
 Es glänzt der Saal, es schimmert das Gemach,
 Und Marmorbilder stehn und sehn mich an:
 Was hat man dir, du armes Kind, getan?
 Kennst du es wohl?
 Dahin! Dahin!
 Mögt ich mit dir, o mein Beschützer, ziehn.

Kennst du sen Berg und seinen Wolkensteg?
 Das Maultier sucht im Nebel seinen Weg,
 In Höhlen wohnt der Drachen alte Brut,
 Es stürzt der Fels und über ihn die Flut.
 Kennst du ihn wohl?
 Dahin! Dahin
 Geht unser Weg! o Vater laß uns ziehn!

MIGNON'S SONG

Know you the land where lemon blossoms glow,
 And through dark leaves the golden oranges
 glow,
 A gentle breeze wafts from an azure sky,
 The myrtle's still, the laurel tree grows high,
 You know it, yes?
 Oh there, oh there
 With you, O my beloved, I would fare.

Know you the house? Roof pillars over it,
 The chambers shining and the hall bright-lit,
 The marble figures gaze at me in rue:
 You poor poor child, what have the ydone to
 you?
 You know it yes? Oh there, oh there,
 With you, O my protectore, would I fare.

Know you the mountains and its cloudy trails?
 The mule picks out its path through misty veils,
 The dragon's ancient brood haunts caverns here,
 The cliff drops dtraight, the stream above falls
 sheer.
 You know it, yes?
 Oh there, oh there
 Our path goes on! There, Father, let us fare!

PÍSEŇ MIGNON

Zda znáš ten kraj, kde citron rozkvítá
 a v temném loubí oranž prosvítá,
 kde vánek jemný s modré výše dchne,
 kde klidná myrta laur se vzhůru pne,
 ó zda jej znáš?

V ten sad, v ten sad
 tam chtěla bych, milence můj, se brát.

Zda znáš ten dům, kde sloupy nesou krov,
 kde září síň a z komnat třpytí kov,
 a sochy z mramoru zří na mne kol:
 rci, jaký dítě mé, tě schvátíl bol?
 Ó zda jej znáš?
 V ten hrad, v ten hrad, tam chtěla bych,
 ochránče můj, se brát.

Zda znáš ten vrch a stezku oblačnou?
 Tu soumar svou si cestu hledá mhou,
 a v slujích dlí ten draků starý rod,
 tu skály spád a přes něj spousta vod.

Ó zda jej znáš?
 V ten chlad, v ten chlad, tam chtěla bych,
 můj otče v pout se brát.

4 • LIED DER MIGNON

Nur wer die Sehnsucht kennt

LIED DER MIGNON

Nur wer die Sehnsucht kennt,
 Weiß, was ich leide!
 Allein und abgetrennt
 Von aller Freude,
 Seh ich ans Firmament
 Nach jener Seite.
 Ach! der mich liebt und kennt
 Ist in der Weite.
 Es schwindelt mir, es brennt
 Mein Engeweide.
 Nur wer die Sehnsucht kennt,
 Weiß, was ich leide!

MIGNON'S SONG

Only they know my pain
 Who know my yearning!
 Parted and alone again,
 All joy unlearning,
 I scan all heaven's demense
 For any turning.
 Ah, but my love and swain,
 Far he's sojourning.
 Hot is my spinning brain,
 My insides burning.
 Only they know my pain
 Who know my yearning!

PÍSEŇ MIGNON

Vi jen, kdo touhu zná,
 jaké mám žaly!
 Jsem sirá, samotná,
 vše se mi kalí,
 zřím v mračna vzdálená,
 jež obzor halí.
 Můj milý, jenž mne zná,
 je někde v dáli.
 Ach, třeští hlava má,
 mé nitro pálí.
 Vi jen, kdo touhu zná,
 jaké mám žaly!

5 • LIED DES HARFNERS

An die Türen will ich schleichen

LIED DES HARFNERS

An die Türen will ich schleichen,
 Still und sittsam will ich stehn,
 Fromme Hand wird Nahrung reichen
 Und ich werde weiter gehn.
 Jeder wird sich glücklich scheinen,
 Wenn mein Bild vor ihm erscheint,
 Eine Träne wird er weinen,
 Und ich weiß nicht was er weint.

THE HARPER'S SONG

Let me linger by the gate
 Unobtrusive, silently,
 Pious hand will give me food,
 I move on to other doors.
 Every one will show delight
 Just to see my face out there,
 Just to see my face out there,
 Down their cheeks a tear will fall,
 Why they weep, I do
 not know.

HARFENÍKOVÁ PÍSEŇ

Ke dveřím se odevzdaně
 připlížím, bych venku stál;
 vezmu jídlo z dobré dlaně
 a pak půjdu zas dál.
 Tušit bude požehnání,
 před kým objevím se já,
 z oka vytryskne mu štkání,
 a já nevím, co v něm štká.

6 • LIED DES HARFNERS

Wer nie sein Brot mit Tränen aß

LIED DES HARFNERS

Wer nie sein Brot mit Tränen aß,
Wer nie die kummervollen Nächte
Auf seinem Bette weinend saß,
Der kennt euch nicht, ihr himmlis-
chen Mächte.

Ihr führt ins Leben uns hinein,
Ihr laßt den Armen schuldig
werden,

Dann überlaßt ihr ihn der Pein;
Denn alle Schuld rächt sich auf
Erden.

THE HARPER'S SONG

Who never with hot
tears ate his bread,
Who never through
the nighttime hours
Sat weeping in sorrow
on his bed,

He does not know you,
Heavenly Powers.

You lead us into life, ordain
That wretches pile up guilt
from birth,
And then you yield
them up to pain,
For all guil is atoned
on earth.

HARFENÍKOVA PÍSEŇ

Kdo chléb svůj v slzách nejídal,
kdo neprosedal strastné noci
a na svém lůžku nevzlykal,
ten nezná vás, vy nebeské
moci.

Vy v život uvádíte nás,
chudáka do vin zapletete,
pak mukám vydáte ho zas;
neb všechna vina mstí se na
tom světě.

7 • PHILINENS LIED

Singet nicht in Trauertönen

PHILINENS LIED

Singet nicht in Trauertönen
Von der Einsamkeit der Nacht,
Nein, sie ist, o holde Schönen,
Zur Geselligkeit gemacht.

Wie das Weib dem Mann gegeben
Als die schönste Hälfte war,
Ist die Nacht das halbe Leben,
Und die schönste Hälfte zwar.

Könnt ihr euch des Tages freuen
Der nur Freuden unterbricht?
Er ist gut sich zu zerstreuen,
Zu was bess'ren taugt er nicht.

Aber wenn in nächst'ger Stunde
Süßer Lampe Dämmerung fließt,
Und von Mund zum nahen Munde
Scherz und Liebe sich ergießt;

Wenn der rasche lose Knabe,
Der sonst wild und feurig eilt,
Oft, bei einer kleinen Gabe,

Unter leichten Spielen weilt;

Wenn die Nachtigall Verliebten
Liebevoll ein Liedchen singt,
Das Gefangnen und Betrübten
Nur wie Ach und Wehe klingt:

Mit wie leichtem Herzensregen
Horchet ihr der Glocke nicht,
Die mit zwölf bedächt'gen Schlägen
Ruh und Sicherheit verspricht!
Darum an dem lange Tage

Merke dir es, liebe Brust:
Jeder Tag hat seine Plage,
Und die Nacht hat ihre Lust.

PHILINE'S SONG

Do not sing in tones depressing
Of the loneliness of night!
No, O fair one, it's a blessing
Made for purposes of delight.
Just as man is given a wife to
Be his better half-agreed—
So is night the half of life, too
And the icer half indeed.

How can day bring glad elation
Since it interrupts our joy?
It's just good for dissipation,
Worthless else for man or boy.

But when night comes to eclipse the
Gentle lamplight's dusky glow,
And from lips to nearby lips the
Mirth and love well up and flow—

When a wanton lad who's eager,
Full of fire, the hasty sort,

Often for a gift that's meager
Tarrys for a bit of sport—

When the nightingale is singin'
Aongs of love to lovers' ears,
It's the sadder echoes ringing
That a wretched captive hears—

With a heart that beats the time then
You await the bell's reprise

Which with twelve slow bongs will
chime then,
Pledging safety, rest and ease!

So, as through long days you hurry,
Mark this maxim to employ:
Every day is dark with worry,
And the night is bright with joy.

FILININA PÍSEŇ

Pláčete, že noční chvíle
osamělost znamená?
Naopak, vy krásky milé,
pro družnost je stvořena.

Jako muž má v ženě zřítí
půl, jež lepší zvat se smí,
stejně noc je půlka žití,
a to půlka krásnější.

Lze se těšit z doby denní?
Přeruší vám rozkoše,
vhod je leda k rozptýlení,
ale to je také vše.

Zato, když tak v nočním čase
sešerí se lampička,
se rtu na ret přelévá se
žert a dech a hubička,

a když hoch, jenž jindy žárem
nedočká, bujný, vše,
nad nějakým drobným darem
zarazí se v lehké hře,

a když slavík láskou vnatým
něžnou píseň kлокotá,
která truchlícím a jatým
zní jak žal a tesknost –

to se s lehkým srdcem věru
tlukot zvonů slyší znít,
a úderu jenž v dvanáctěru
tají jistotu a klid!
Proto v dlouhé chvíli denní
útěchu ti, duše, dá:
každý den své plahočení,
ale noc svou rozkoš má!

8 • LIED DER MIGNON

So laßt mich scheinen

LIED DER MIGNON

So laßt mich scheinen bis ich werde,
 Zieht mir das weiße Kleid nicht aus!
 Ich eile, von der schönen Erde
 Hinab in jenes feste Haus.
 Dort ruh ich eine kleine Stille,
 Dann öffnet sich der frische Blick,
 Ich lasse dann die reine Hülle,
 Den Gürtel und den Kranz zurück.

Und jene himmlischen Gestalten
 Sie fragen nicht nach Mann und Weib,
 Und keine Kleider, keine Falten
 Umgeben den verklärten Leib.
 Zwar lebt' ich ohne Sorg und Mühe
 Doch fühlt' ich tiefen Schmerz genug.
 Vor Kummer altert ich zu frühe,
 Macht mich auf ewig wieder jung.

MIGNON'S SONG

So let me seem till I become,
 Take not this garment white from me!
 I hasten from the joys of earth
 Down to that house so fast and firm.
 There will I rest in peace a while,
 Till opens wide my freshened glance.

Then I will cast my dress aside.
 Leaving both wreath and girdle there.
 For all those glorious heavenly forms,
 They do not ask for man or wife,
 No garments long or draperies fine
 Surround the body now transformed.

I lived indeed untouched by care.
 And yet I felt deep sorrow there,
 Sorrow has made me old too soon,
 Now make me young for ever more.

PÍSEŇ MIGNON

Před pravým žitím zdání pouze
 a bílý ponechte mi šat!
 Jdu s krásné země v spěšné touze
 tam dolů v pevný dům ten spat.
 Tam na tichou si zdřímnu chvíli,
 pak živé oko vzhledne zas,
 pak zanechám tu šat svůj bílý,
 svou čistou roušku, věnec, pás.

A nebeské tam zjevy ony,
 kdo muž, kdo žena, nedbají,
 a žádné roušky, žádné clony
 zjasněných údů netají.

Bez nouze živa, bez námahy,
 já krutých strastí měla dost;
 já smutkem zestarala záhy –
 vrafte mi mládí na věčnost!

9 • BALLADE DES HARFNERS • *Was hör ich draussen vor dem Tor*

BALLADE DES HARFNERS

Was hör' ich draußen vor dem Tor?
Was auf der Brücke schallen?
Laßt den Gesang zu unserm Ohr
Im Saale widerhallen!
Der König sprach's, der Page lief,
Der Knabe kam, der König rief:
Lass mir herein den Alten.

Gegrüßet seid ihr edlen Hern,
Gegrüßt ihr schöne Damen!
Welch reicher Himmel! Stern an Stern!
Wer kennet ihre Namen?
Im Saal voll Lust und Herrlichkeit
Schließt Augen euch, hier ist nicht Zeit
Sich staunend zu ergötzen.

Der Sänger drückt die Augen zu,
Und schlug in vollen Tönen,
Der Ritter schaute mutig drein,
Und in den Schoß die Schöne.
Der König, dem das Lied gefiel,
Ließ ihm, zu ehren für sein Spiel,
Eine goldne Kette reichen.

Die goldne Kette gib mir nicht,
Die Kette gib den Rittern,
Vor deren kühnem Angesicht
Der Feinde Lanzen splintern.
Gib sie dem Kanzler, den du hast,
Und laß ihn noch die goldne Last
Zu andern Lasten tragen.

Ich singe, wie der Vogel singt,
Der in den Zweigen wohnt.
Das Lied, das aus der Seele dringt,
Ist Lohn, der reichlich lohnet;
Doch darf ich bitten, bitt' ich eins,
Laßt mir den besten Becher Weins
In purem golde reichen

Er setzt ihn an, er trank es ans,
O Trank voll süßen Labe!
O! wohl dem hochbeglücktes Haus
Wo das ist kleine Gabel!
Ergeht's euch wohl, so denkt an mich,
Und danket Gott, so warm wie ich
Für diesen Trunk euch danke.

THE HARPER'S BALLADE

What do I hear outside the gate,
Resounding on the drawbridge?
Bring your song into the hall
That we may hear it better!
Thus speak the king, the page-boy ran,
The boy returned, the king cried out:
Bring the old man within here!

My greetings to you, noble lords,
My greetings beauteous ladies!
The sky is studded full with stars,
And who can namet hem rightly?
Inside this splendid noble hall
Close up, o eyes, this is no time
To gape and feast on wonders.

The singer pressed his eyelids close
And rich full tones he struck.
The knights looked proud and sternly on
The ladies bowed attentive heads.
The king took pleasure in the song,
And wishing to reward the bard,
A golden chain had straightway brought.

O give me not that golden chain,
Bestow it on your warriors
Before whose bold and fierce visage
The enemy lances splinter.
Or give it to your chancellor,
That he may add its golden weight
To all his other burdens.

My song soars freely like the bird's
That sounds from out the branches.
And music coming from the throat
Rewards itself right richly.
If I may but one gift entreat,
Then bring me now of your best wine
A draught in purest goblet.

The wine was brought, he drank it up,
The drink of sweet refreshment.
Thrice blessed he declared a house
Where gifts like this were trifles.
And if you flourish, think of me,

And render unto God like thanks
As I for what you gave me.

HARFENÍKOVA BALADA

Co před branou se ozývá,
co slyšet na mostě je?
Nechť tady v sále zaznívá
zpěv, který venku pěl!
Král velel, panoš pospíchal,
hoch navrátil se, zvolal král:
Jen mi ho vpusťte, starce!

Vám pozdrav, páni převzácní,
vám pozdrav, krásné dámy!
Co hvězd se přejasných tu skví!
Komu jsou jménem známy?
Kde skvosty jsou a poklady,
zavřte se oči: není kdy
se rozhlížet a žasnout.
A pěvec oči přimhouřil,
i hřímál tón a zvonil:

rytířů pohled chrabrý byl,
zrak paní v klín se sklonil.
Tou písni potěšen byl král,
a tak mu zlatý řetěz dal
v odměnu za hru přinést.

Nedávej zlatý řetěz mně:
ať s rytířů se blyští;
vždyť zirájí tak udatně
a dřevce v boji tříští.
Zde kancléři ten řetěz dej,
k svým břemenům ať přidá jej
co nové zlaté břímě.

Tak line se ta píseň má
jak v lese píseň ptačí;
zpěv, který z hrdla vyvěrá,
ten za odměnu stačí.
Však smím-li prosit, prosím, slyš:
Mně nejlepší dej vína číš
v skle křišťálovém přinést!

Číš vyprázdnil, jak dal ji k rtům:
Ó, sladkost neskonalá!
Ó, zdráv buď přešťastný ten dům,
kde tato mzda je malá!
Vzpomeňte na mne v blahu svém:
Jak za doušek vám vděčen jsem,
tak vděční buďte Bohu!

10 • LIED DES HARFNERS • *Wer sich der Einsamkeit ergibt*

LIED DES HARFNERS

Wer sich der Einsamkeit
ergibt
Ach! der ist bald allein,
Ein jeder lebt, ein jeder liebt
Und läßt ihn seiner Pein.
Ja! laßt mich meiner Qual!
Und kann ich nur einmal
Recht einsam sein,
Dann bin ich nicht allein.
Es schleicht ein Liebender
lauschend sacht,

Ob seine Freundin allein?
So überschleicht bei Tag und
Nacht
Mich Einsamen die Pein,
Mich Einsamen die Qual,
Ach werd' ich nur einmal
Einsam im Grabe sein,
Da läßt sie mich allein!

THE HARPER'S SONG

He who turns to solitude
Is soon, alas! alone.
Life comes to each, love comes
to each,
And leaves him to his pain.
Oh leave me to my torment
here,
And if I dwell in solitude
I'll never be alone.

A lover softly creeps and
listens
Whether she is alone.
And so come creeping, day
and night,
My sorrow and my pain
To me in all my solitude,
And in my solitary grave
At last leave me alone.

HARFENÍKOVA PÍSEŇ

Své samotě kdo oddán je,
ach, ten je brzo sám;
kdo na živu, kdo miluje,
nechá ho trampotám.
Nechte mne trýzni mé!
A samotě-li své
se všecek vzdám,
přec nejsem, nejsem sám.

Jak milý k své milé plíží se,
chtě do její komůrky tam,
tak dnem i nocí blíží se
bol ke mně, jsem-li sám,
tak plíží se hoře mé.
Až v černé jámě té – pak
teprve budu sám,
vždyť strastí není tam!

LUCIE LAUBOVÁ

medailon / profile

LUCIE LAUBOVÁ v letech 2010–2015 studovala sólový zpěv na Akademii múzických umění v Praze pod vedením Magdalény Hájossyové. Sólově vystupovala s Moravskou filharmonií Olomouc a s Filharmonií Bohuslava Martinů Zlín, pravidelně koncertuje s Posádkovou hudbou Olomouc. V současnosti hostuje ve Státním divadle v Košicích a v Liberci. Těžiště její práce spočívá v oblasti komorního zpěvu. Pravidelně ji lze slyšet na koncertech v pražském Klementinu a na sólových recitálech, které pořádá v České republice i v zahraničí. Vystupuje s předními českými umělci, úzká spolupráce ji pojí s brněnským skladatelem Františkem Fialou. Od roku 2013 se pravidelně účastní interpretačních pěveckých kurzů pod vedením Michiyo Keiko (Itálie). V roce 2016 získala čestné uznání v kategorii Píseň na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech.

LUCIE LAUBOVÁ graduate at the Academy of Performing Arts in Prague under the supervision of Magdaléna Hájossyová. She is much on demand on concert platforms, and has had engagements with Moravian Philharmonic Orchestra Olomouc, Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra Zlín and Olomouc Garrison Orchestra. Recently she has been a guest performer at the Liberec Theatre and The National Theatre Košice, Slovakia. The focus of her work rests in chamber music. As a soloist, Lucie Laubová regularly performs in Prague's Klementinum and organises concerts in the Czech Republic and abroad. She cooperates with numerous Czech artists, and she enjoys a close collaboration with the composer František Fiala. Since 2013 she has attended interpretation singing master classes with Michiyo Keiko (Italy). Lucie Laubová received an honourable mention for her interpretation of a Dvořák's song in Antonín Dvořák's International Singing Competition (Karlový Vary) in 2016.

JAROSLAV ŠAROUN

medailon / profile

JAROSLAV ŠAROUN je jedním z nejvyhledávanějších českých korepetitorů u nás i v zahraničí. Doprovází přední instrumentalisty a pěvce, za všechny jmenujme Bernardu Fink nebo Dagmar Peckovou. V průběhu své kariéry doprovázel významné české orchestry, téměř čtyřicet let byl členem České filharmonie. Pedagogicky působí na Akademii múzických umění v Praze. Jaroslav Šaroun je činný i kompozičně, za všechny skladby jmenujme Sonátu pro violu a klavír a Písně na slova Torquata Tassa.

JAROSLAV ŠAROUN is one of the most sought-after piano accompanists in the Czech Republic and abroad. He accompanies a number of instrumental players and singers, Bernarda Fink and Dagmar Pecková to name but two. Throughout his career Jaroslav Šaroun has had engagements with the leading Czech orchestras, and he was a member of the Czech Philharmonic Orchestra for almost four decades. He lectures in the Academy of Performing Arts in Prague. His musical activities include compositions of which the Sonata for a viola and a piano and Songs to Texts by Torquato Tasso are representative.

Goethe's poems quoted from Goethe, J. W., *Wilhelm Meisters Lehrjahre, Ein Roman*, ed. Karl Richter, *Sämtliche Werke nach Epochen seines Schaffens Münchner Ausgabe*, Band 5, C. H. Verlag, München 1988. Písně č. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 přeloženy Otokarem Fischerem in Goethe, J. W., *Výbor z díla II*, Praha 1949 a *Balady*, Odeon Praha 1976. Píseň č. 3 přeložena Ladislavem Quisem in Fibich, Z., *Jarní Paprsky*, Fr. A. Urbánek, Praha 1894. Píseň č. 7 přeložena Vojtěchem Jirátem a E. A. Saudkem in Goethe, J. W., *Viléma Meistera léta učednická*, SNKLHU, Praha 1958. Songs into English translated by Eric A. Blackall and Victor Lange in Goethe, J. W., *The Essential Goethe*, ed. Matthew Bell, Princeton University Press 2016.

Na titulní straně byl použit obraz Mignon Friedricha W. von Schadow (© bpk | Museum der bildenden Künste, Leipzig | Ursula Gerstenberger)